

tisk indstillet, og for den, som ligger i mellemgruppen, som sikkert er den største gruppe.

For mig er det helt afgørende, at der er en sammenhæng i overgangen fra folkeskole til ungdomsuddannelse, fordi det viser sig, at det er i springet mellem én uddannelsesform til en anden, at vi taber nogle, at nogle mister selvtilliden, og andre grundlæggende synes, at de bliver nødt til at opgive deres uddannelsesprojekt. Det andet, det er afgørende for os, er at sikre, at de enkelte ungdomsuddannelser har en identitet, så man ved, hvad man vælger imellem. Det skal ikke bare være forskellige nuancer af beige, men at man rent faktisk kan identificere, om det er en gymnasial uddannelse, en erhvervsuddannelse eller en anden type uddannelse, man ønsker sig.

Den vejledning, som skal gives, må naturligvis være præget af en balance, som viser respekt for det enkelte barns og den enkelte unges ønsker, talenter og muligheder. Den må være objektiv i den forstand, at vi ikke ønsker nogen tendens i vejledningen i form af, at unge bør vejledes i den ene eller den anden retning, alt efter den aktuelle mode i uddannelsesverdenen eller den aktuelle politiske debat. For mange er det trods alt et livsvalg, det kommer til at dreje sig om, fordi nogle af de valg bliver afgørende for den uddannelse, man senere tager, og for ens arbejdsliv i øvrigt.

Jeg tror, det er afgørende, at vi ved siden af den styrkede vejledning også ser på ungdomsuddannelserne, som Tinget jo arbejder med i forvejen. Det er nemlig vigtigt, at vi sikrer, at de ungdomsuddannelser, de unge vejledes til, har en sådan kvalitet, at de bliver interessante og styrker de unge, både personligt og fagligt. Det er derfor, vi er i gang med at reformere de tekniske erhvervsuddannelser, og det er derfor, Tinget arbejder med beslutningsforslag om at lave et udviklingsarbejde for de øvrige ungdomsuddannelser. Jeg tror, det udviklingsarbejde vil give mulighed for at sikre, at kvaliteten af de gymnasiale uddannelser er så god, som vi ønsker, den skal være, og at der er en sammenhæng i forløbet fra grundskole til ungdomsuddannelse og videre til videregående uddannelser.

Nogle af de ting, som er fremhævet af ordførerne, er netop, at vi en gang imellem kan komme i tvivl: Er de gymnasiale uddannelser gode nok til at forberede de unge til en videregående uddannelse? Giver gymnasiet den nødvendige

faglige og personlige kompetence til at gå videre? Får de unge den selvtillid og den faglighed, som er nødvendig på et universitet, på et seminarium og på andre uddannelsesinstitutioner? Det synes jeg er helt afgørende at holde fast i, for jeg mener, vi gør alle en bjørnetjeneste ved at lade kvaliteten falde. Derfor mener jeg også, at vi må sørge for, at der sker en udvikling, både på det indholdsmæssige, på strukturen og på miljøet i de forskellige uddannelser. Det skal vejlederne kende til, og det er derfor vigtigt, at vejledningsfunktionen styrkes – ikke bare med hensyn til timetal, men også med hensyn til den baggrund, vejlederne skal have.

Selv om vi skal sikre, at børn kan være børn, bliver vi også nødt til at give dem mulighed for at træffe de valg, som de bliver bedt om at træffe allerede i 6.-7. klasse, f.eks. valget af andet fremmedsprog. Jeg tror ikke, man kan bede et 12-årigt barn om at træffe nogen form for forpligtende valg med henblik på uddannelsen efter folkeskolen; man kan i stedet stille og roligt introducere, at der er en verden uden for skolen, og man kan have en kvalitativ samtale over temaet: Hvor står jeg, hvad kan jeg, hvad skal jeg arbejde mere med? Det helt afgørende er, at vi finder barnets stærke sider og giver det mulighed for at bygge videre på sine succeser, så det får selvtillid og mod på et uddannelsesliv.

Grundlæggende viser al erfaring og forskning os, at det at få en uddannelse er afgørende for, at man også senere får et ordentligt tag – ikke kun i livet som sådan, men også i arbejdslivet. Det er det, der er bestræbelsen, det er det, der er baggrunden for forslaget, og jeg håber, udvalgsarbejdet vil give anledning til, at vi kan få afdækket de forskellige aspekter af den vejledningsindsats, som vil sikre, at man kan få en vurdering af, hvilken ungdomsuddannelse der er den rigtige for hver enkelt ung, og dermed skabe flere succeser for de unge i vores uddannelsessystem, så vi får uddannelse for alle og ikke kun for de fleste.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-